

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/90/2024
Identifikačné číslo spisu: 5122201499
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:5122201499.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ G. H., narodený XX. S. XXXX, K. XXX a 2/ A. H. Š., narodenej XX. Z.V. XXXX, K. XXX, obidvaja zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., Ul. 17. novembra 3215, Čadca, IČO: 50 473 522, proti žalovanej I. S.D., narodenej XX. P. XXXX, K. XXX, o určenie, že žalovaná nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13C/12/2022, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/65/2023 zo 16. augusta 2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 13C/12/2022-142 z 21. februára 2023 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“ alebo „rozsudok okresného súdu“) prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom priznal žalovanej proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne § 137 písm. c), § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Žalobcovia sa v konaní domáhali určenia, že žalovaná nie je vlastníkom parcely registra EKN parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 70 m², zap. na LV č. XXX pre k. ú. K. v celosti. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že v konaní bolo nesporne zistené, že parcela registra CKN parc. č. XXX je zapísaná na LV č. XXXX pre k. ú. K. v prospech žalobcov a duplicitne je zapísaná ako parcela registra EKN parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 70 m² na LV č. XXX pre k. ú. K. v prospech žalovanej, pričom parcela registra EKN parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 70 m² je v polohovom prekrytí nielen s časťou parcely registra CKN parc. č. XXX v k. ú. K., ale aj s časťou parc.

č. XXX v k. ú. K. vo vlastníctve tretích osôb, teda odlišných od žalobcov a žalovanej.

4. Okresný súd ustálil, že v konaní vlastníkom/mi parcely registra CKN č. XXX zap. na LV č. XXXX pre k. ú. K. nie sú ani žalobcovia, ani žalovaná, ale tretie osoby. Otázka vlastníckeho práva parcely registra CKN parc. č. XXX však ani nebola predmetom prejednávanej veci. Preto okresný súd dospel k záveru, že žalobcovia pri takto formulovanom petite žaloby, nemajú v prejednanom spore aktívnu vecnú legitimáciu. Preto žalobu zamietol so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcov/nedostatku naliehavého právneho záujmu na žalobou požadovanom určení. Okresný súd konštatoval, že k uvedenému sa pridružil ďalší nedostatok, a to nevymedzenie presného rozsahu duplicitného vlastníctva v žalobe.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

5. O odvolaní žalobcov 1/ a 2/ rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 7Co/65/2023 zo 16. augusta 2023 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“ alebo „rozsudok krajského súdu“), ktorý prvým výrokom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a druhým výrokom priznal žalovanej voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Odvolací súd súhlasil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol na základe nepreukázania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení z dôvodu nedostatku vecnej legitimácie strán v spore (jej absencie), keďže rozhodnutie súdu by nebolo záväzné pre všetkých tých (vlastníkov), ktorých by sa zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností týkal (ďalších vlastníkov v žalobe neoznačených).

7. V odôvodnení poukázal na materiálnu stránku právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorá spočíva v záväznosti rozhodnutia pre určitý okruh subjektov. Ak by súd vydal rozhodnutie za situácie, že niekto nebol stranou právoplatne skončeného a rozhodnutého konania, výrok právoplatného rozsudku by preň v tomto prípade záväzný nebol.

8. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že vo vzťahu k žalovanej EKN parcele č. XXXX - orná pôda o výmere 70 m² zapísanej na LV č. XXX svedčí duplicitný zápis vlastníctva v časti zasahujúcej do CKN parc. č. XXX, zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. K., ktorých vlastníkami sú tretie osoby, ktorí stranami tohto konania neboli. Rozsudok súdu prvej inštancie by pre uvedené osoby záväzný nebol, na základe čoho pre nedostatok vecnej (pasívnej) legitimácie strán v spore a nemožnosti vykonania zápisu vlastníckeho práva v zmysle § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, bolo dôvodné žalobu zamietnuť. Ak teda žaloba nesmerovala proti všetkým týmto osobám, nie je daný ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Dovolanie

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“, tiež „žalobcovia“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP navrhujúc zrušiť rozsudok krajského súdu ako aj rozsudok okresného súdu a vec vrátiť na ďalšie konanie.

10. V dovolaní uviedli, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (právny záver na neexistencii ich naliehavého právneho záujmu na určení) a odklonil sa pri rozhodovaní od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

11. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP uviedli, že s rozsudkom odvolacieho súdu sa nemôžu stotožniť, odvolací súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, absentuje vyporiadanie sa s predloženými dôkazmi zo strany dovolateľov a rovnako s ich skutkovými tvrdeniami. Súd prvej

inštancie ako aj odvolací súd nesprávne postupovali, respektíve nesprávne aplikoval naliehavý právny záujem na tento konkrétny skutkový stav. Rozhodovacou praxou súdov bolo jednoznačne ustálené, že žalobcovia majú právny záujem na určení, ak by v prípade absencie takéhoto určenia bolo ohrozené právo alebo právny vzťah, ktoré sú účastníkmi, alebo ak by sa právne postavenie bez takéhoto určenia stalo neistým.

12. Dovolatelia počas súdneho konania opakovane poukazovali na skutočnosť, že konania predchádzajúce nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovanej k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese H. J. S., obci K., k. ú. K., parcely registra EKN, súpisné č. XXXX o výmere 70 m², druh pozemku. orná pôda, zapísanej na Okresnom úrade H. J. S., katastrálny odbor, neboli vedené v súlade so zákonom, o čom do konania priebežne predkladali riadne a relevantné dôkazy. Zo strany súdov však uvedené ostalo bez povšimnutia.

13. Dovolatelia vyjadrili názor, že naliehavý právny záujem z ich strany bol riadne preukázaný. Prijatý právny záver o tom, že žaloba nesmerovala voči všetkým osobám, ktorých sa duplicitné vlastníctvo týka, je nesprávnym a neprimeraným odobrením nesprávneho právneho posúdenia súdu prvej inštancie. Podľa dovolateľov parcela registra EKN, súpisné č. XXXX o výmere 70 m², zapísaná na LV č. XXXX nie je v polohovom prekrytí s parc. č. XXX zapísanou na LV č. XXXX Okresným úradom H. J. S., katastrálny odbor. Avšak aj pre prípad, že by v polohovom prekrytí s touto parcelou bola, uvedené nemôže spôsobiť, respektíve mať za následok prijatie právneho záveru o nenaplnení podmienok pre vznik naliehavého právneho záujmu na strane dovolateľov, keďže by bolo nelogické a neprijateľné, aby sa kládlo dovolateľom za povinnosť žiadať ochranu vlastníckeho práva iných osôb, o porušení ktorých dovolatelia ani len nemajú vedomosť.

14. Dovolatelia trvajú na tom, že existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom negatívnom určení nie je sporná, keďže konaním žalovanej bolo ohrozené právo dovolateľov a jeho právne postavenie sa stalo neistým.

15. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/136/2007 z 30. apríla 2008 a na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/15/2017 z 30. mája 2018 a uviedli, že zo strany odvolacieho súdu nebola rešpektovaná judikatúra Najvyššieho súdu SR, keďže odvolací súd zaujal odlišný právny záver, než aký zaujal Najvyšší súd SR v doterajších rozhodnutiach.

16. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Posúdenie veci dovolacím súdom

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spisania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcov odmietne.

18. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

19. Dovolací súd považuje za prospešné opakovane pripomínať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený

prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, nie je súdom skutkovým.

20. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), avšak len pri dovolacom dôvode (vade zmätočnosti) v zmysle § 420 písm. f) CSP, nie pri dovolacom dôvode v zmysle § 421 ods. 1 CSP.

21. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08 a IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

22. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

23. V danom prípade z dovolania žalobcov vyplýva, že napádajú rozsudok odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu na základe § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

24. V zmysle § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolaťela tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolaťelom namietanej vade zmätočnosti.

26. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu

rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany. Ide napríklad o právo na verejné pojednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom odvolacom návrhu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

27. Dovolatelia v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP odvolaciemu súdu vytýkali, že sa nevysporiadali s predloženými dôkazmi a so skutkovými tvrdeniami žalobcov, nestotožnili sa s právnym názorom o naliehavom právnom záujme. Poukázali na to, že odvolací súd sa nevysporiadali s tvrdením, že konania predchádzajúce nadobudnutiu vlastníckeho práva neboli vedené v súlade so zákonom. Dovolatelia sa nestotožnili s požiadavkou, aby sa im kládlo za povinnosť, žiadať o ochranu vlastníckeho práva iných osôb, o porušení ktorých dovolatelia nemali vedomosť.

28. Námietku o nestotožnení sa s otázkou naliehavého právneho záujmu ako aj s otázkou ochrany práv tretích osôb dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže nesprávne právne posúdenie veci (ani keby k nemu naozaj došlo) nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (R 54/2012 a R 24/2017). Podľa § 432 ods. 1 CSP nesprávnym právnym posúdením možno argumentovať, ak dovolateľ napáda rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 421 CSP. V takom prípade je ale potrebné uviesť právne posúdenie veci, ktoré dovolateľ pokladá za nesprávne a uviesť v čom spočíva nesprávnosť. Takéto atribúty ale dovolanie žalobcov neobsahuje. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

29. Námietku o nevyporiadaní sa s tvrdením žalobcov, že predchádzajúce konania neboli vedené v súlade so zákonom dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Odvolací súd nebol povinný vysporiadať sa s touto námietkou, keďže v konaní o určení, či tu právo nie je, súdy nepreskúmajú zákonnosť iných súdnych či správnych rozhodnutí. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na dlhodobo rešpektovaný záver, že súd v odvolacom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

30. K námietke o nevyporiadaní sa s dôkazmi a skutkovými tvrdeniami žalobcov dovolací súd uvádza, že je nepreskúmateľná, keďže ide o všeobecné tvrdenie, dovolatelia nešpecifikovali, s ktorými dôkazmi a skutkovými tvrdeniami sa dovolací súd nevysporiadali a ktoré otázky dovolateľov ponechal odvolací súd nepovšimnuté.

31. V posudzovanom prípade obsah spisu podľa názoru odvolacieho súdu, nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu sa vyrovnalo so všetkými podstatnými odvolacími námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním už v právoplatne skončenom merite veci, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je teda zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru odvolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že dovolatelia sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňujú a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa ich predstáv.

32. Dovolací súd na záver tejto časti odôvodnenia dodáva, že sa stotožňuje s právnym názorom súdov oboch inštancií o absencii naliehavého právneho záujmu na strane žalobcov z dôvodu, že naliehavý právny záujem nemožno priznať, ak súdne rozhodnutie nebude záväzné pre všetkých vlastníkov dotknutých parciel. Iba v (teoretickom) prípade, ak by bolo žalobe žalobcov vyhovené, by rozsudok súdu zasiahol vlastnícke práva tretích osôb (zrejme Z. K., D. K.), ktoré ale neboli stranou sporu v konaní, keďže z kópie katastrálnej mapy (l. č. 126 spisu) vyplýva, že parcela registra EKN č. XXXX, sa prekrýva nielen s parcelou registra CKN č. XXX, ktorej vlastníkami sú žalobcovia, ale aj s parcelou registra CKN č. XXX, ktorej vlastníkami sú tretie osoby.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP

33. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

34. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP má osobitný význam vzájomný vzťah medzi „právnou otázkou“ a „rozhodovacou praxou odvolacieho súdu“. Pre právnú otázku v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Ide teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov odvolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu“ (R 83/2018).

35. Aby na základe dovolania podaného podľa tohto ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP (porovnaj sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/216/2017, 4Cdo/64/2018, 6Cdo/113/2017, 7Cdo/95/2017 a 8Cdo/95/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť, len ak sú splnené uvedené predpoklady (po prijatí záveru o prípustnosti dovolania). Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

36. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine či iného predpisu hmotného práva), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky dovolateľa v dovolaní nenastolené a nepomenované nemajú z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia relevanciu.

37. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolatelia poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to rozsudok sp. zn. 5Cdo/136/2007 z 30. apríla 2008 a na uznesenie sp. zn. 6Cdo/15/2017 z 30. mája 2018.

38. Dovolací súd konštatuje, že dovolatelia nekonkretizovali právnú otázku, riešením ktorej sa odvolací súd odklonil od zaužívanej praxe odvolacieho súdu. Z dovolania vyplýva, že dovolatelia nesúhlasili s právnym názorom o neexistencii naliehavého právneho záujmu na určení, avšak z dovolania nie je jasná jednoznačná právna otázka, ktorú by mal dovolací súd zodpovedať. Pritom v zmysle bodu 16. uznesenia Veľkého senátu Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/2/2017 platí, že pokiaľ

nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

39. Z obsahu dovolania, vzhľadom na uvedené, dovolací súd pri všetkej snahe vyabstrahovať z textu dovolania právnu otázku, ktorá by spĺňala aspoň čiastočne podmienky prípustnosti dovolania (odhliadnuc od skutočnosti, že uvedenie všetkých dôvodov prípustnosti dovolania, ktoré obsahuje § 421 ods. 1 CSP, v danom prípade bez ich konkretizácie, si aj vzájomne protireči) dospel k záveru, že nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum, keďže obsah dovolania a vymedzenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP nemalo zákonom vyžadované náležitosti.

40. Právnu otázku nebolo možné určiť ani na základe judikatúry Najvyššieho súdu SR, na ktorú dovolatelia poukazovali a od názoru ktorého sa mal odvolací súd v tomto spore odkloniť, pretože v obidvoch označených rozhodnutiach sa dovolací súd vporiadaval s odlišnými právnymi otázkami týkajúcimi sa naliehavého právneho záujmu vychádzajúc z odlišného skutkového stavu, aký bol ustálený v prejednávanej veci. Predmetom rozhodovania v spore sp. zn. 5Cdo/136/2007 bolo ustálenie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmlúv o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam. Vo veci sp. zn. 6Cdo/15/2017 sa dovolací súd síce zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu pri duplicitnom zápise vlastníctva nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností, avšak grafické znázornenie parciel registra „E“ a „C“ bolo totožné, teda neboli vo vlastníctve tretích osôb, ako je tomu v prípade prejednávanej veci. Preto k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nedošlo, keďže rozhodnutie senátu 6C sa prioritne zaoberalo otázkou možnosti tzv. negatívneho určenia vlastníctva, ktoré žalobcovia v tomto spore použili v petite žaloby, avšak táto voľba a konštrukcia zvolenej žaloby aj v tomto spore, spochybnená nižšími súdmi (a ani dovolacím súdom) ako taká nebola, keďže v tomto spore sa stala prioritnou otázkou spochybnená vecná legitímácia (konkrétne pasívna vecná legitímácia) a následne otázka naliehavého právneho záujmu.

41. Pokiaľ by dovolací súd absenciu konkrétne vymedzenej právnej otázky nezohľadnil, a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti podaného dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa cieľu sledovanému § 421 ods. 1 CSP (porovnaj 1Cdo/23/2017, 2Cdo/117/2017, 3Cdo/6/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017 a 8Cdo/78/2017).

42. Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd SR dovolanie s poukazom na § 447 písm. f) CSP odmietol.

43. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd SR neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

44. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.